

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **Ing. Z. M.**, bývajúcej v B., zastúpenej JUDr. L. M., advokátom v B., proti povinnej **E., B.**, IČO: X., zastúpenej Š., so sídlom v B., IČO: X., **o vymoženie 79 665,41 € s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 1 Er 385/2009, o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 25. februára 2010 sp. zn. 18 CoE 684/2009, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 25. februára 2010 sp. zn. 18 CoE 684/2009 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave (odvolací súd) uznesením z 25. februára 2010 sp. zn. 18 CoE 684/2009 odmietol odvolanie povinného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I (súd prvého stupňa) zo 4. augusta 2009 č. k. 1 Er 385/2009 - 46, ktorým tento súd zamietol námietky povinného proti exekúcii podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku a uložil povinnému zaplatiť na účet súdu prvého stupňa „titulom náhrady súdneho poplatku za konanie súdu o námietkach proti exekúcii poplatok v sume 4 779,92 €“. Odvolací súd mal za to (vychádzajúc zo znenia § 50 ods. 4 Exekučného poriadku), že odvolanie je prípustné len proti rozhodnutiu, ktorým sa vyhovelo námietkam. Opačným výkladom tohto ustanovenia dospel k záveru, že proti uzneseniu, ktorým sa námietky povinného zamietli, odvolanie v zmysle § 202 ods. 2 O.s.p. prípustné nie je. Z uvedeného dôvodu, t.j. že odvolanie povinného smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, podané odvolanie odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie povinný, ktorý navrhol, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Uviedol, že uznesenie súdu prvého stupňa zo 4. augusta 2009 sp. zn. 1 Er 385/2009 vydala

vyššia súdna úradníčka a že odvolanie proti takémuto rozhodnutiu je vždy prípustné. Tým, že odvolací súd odvolanie povinného proti tomuto uzneseniu, ktoré bolo podané v odvolacej lehote, odmietol, nepostupoval v súlade s platným procesným právom; išlo o zmätočný postup odvolacieho súdu, ktorý svojim rozhodovaním v tejto veci povinnému odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Oprávnená vo vyjadrení k dovolaniu navrhla, aby dovolací súd dovolanie odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas osobou na tento procesný úkon oprávnenou, preskúmal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) v medziach určených ustanovením § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie treba zrušiť.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Občiansky súdny poriadok pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak v konaní došlo k závažným procesným vadám vymenovaným v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Takouto vadou je podľa § 237 písm. f/ O.s.p. aj taký postup súdu v konaní, ktorým sa účastníkovi odňala možnosť pred ním konať, teda uplatňovať procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a oprávnených záujmov. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádzala, ale aj samotným rozhodnutím.

Podľa čl. 142 ods. 2 druhej a tretej vety Ústavy Slovenskej republiky zákon ustanoví, kedy sa na rozhodovaní senátu zúčastňujú prísediaci sudcovia z radov občanov a v ktorých veciach môže rozhodnúť aj zamestnanec súdu poverený sudcom; proti rozhodnutiu zamestnanca súdu povereného sudcom je prípustný opravný prostriedok, o ktorom rozhoduje vždy sudca.

Podľa § 5 písm. g/ zák. č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch, v občianskom súdnom konaní vyšší súdny úradník koná a rozhoduje na základe poverenia sudcu v exekučnom konaní podľa osobitného predpisu okrem schválenia príklepu súdom.

Podľa § 202 ods. 2 O.s.p. odvolanie nie je prípustné ani proti uzneseniu v exekučnom konaní podľa osobitného zákona, ak tento osobitný zákon neustanovuje inak, a ani proti uzneseniu v konaní o vymáhaní súdnych pohľadávok podľa osobitného zákona.

Podľa § 374 ods. 4 O.s.p. proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakateľa je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakateľ, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakateľa, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.

Vychádzajúc z citovaných ustanovení treba uzavrieť, že proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakateľa *je vždy prípustné odvolanie*; teda odvolaním možno napadnúť aj také rozhodnutie, proti ktorému by inak (ak by ho vydal sudca) nebolo odvolanie prípustné. Postup po podaní odvolania je však rôzny a to predovšetkým v závislosti od druhu vydaného a odvolaním napadnutého rozhodnutia.

Ak bolo odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému by inak (ak by ho vydal sudca) nebolo odvolanie prípustné [t.j. proti ktorému rozhodnutiu zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202 O.s.p.)], dochádza priamo na základe zákona (ex lege), čo znamená bez nutnosti akejkoľvek ingerencie (rozhodnutia) súdu, k zrušeniu takéhoto rozhodnutia súdneho úradníka, resp. justičného čakateľa; vec sa teda dostáva do štádia, v akom bola pred vydaním tohto rozhodnutia. O takéto rozhodnutie a o takéto vyvolané dôsledky podaním odvolania povinného proti nemu išlo aj v prípade uznesenia Okresného súdu Bratislava I zo 4. augusta 2009 č. k. 1 Er 385/2009 - 46, ktorým tento súd zamietol námietky povinného proti exekúcii.

Odvolací súd - zrejme na základe nepovšimnutia si toho, kto vydal odvolaním napadnuté rozhodnutie (obsahujúce správne poučenie o možnosti podania odvolania), prípadne (aj) prehliadnutia citovanej právnej úpravy, predovšetkým § 374 ods. 4 O.s.p., alebo jej nesprávneho výkladu (odôvodnenie uznesenia odvolacieho súdu neposkytuje v uvedenom smere príslušné vysvetľujúce úvahy súdu) - nepostrehol, že :

1/ *odvolanie* - keďže rozhodnutie vydala vyššia súdna úradníčka - *je prípustné*, a
2/ nastali zákonom stanovené procesné účinky, ktoré vyvolalo v odvolacej lehote podané odvolanie povinného (ako osoby oprávnenej využiť tento riadny opravný prostriedok), že totiž *uznesenie* súdu prvého stupňa zo 4. augusta 2009 č. k. 1 Er 385/2009 - 46, ktorým tento súd zamietol námietky povinného proti exekúcii, *zaniklo zrušením*.

V prípade spomenutého uznesenia, ktorým súd prvého stupňa zamietol námietky povinného proti exekúcii, došlo podaním riadneho opravného prostriedku povinného /bez ďalšieho/ k jeho zrušeniu (obdobne ako je tomu u iného riadneho opravného prostriedku *sui generis* – u odporu s odôvodnením vo veci samej včas podaného proti platobnému rozkazu, porovnaj § 174 ods. 2 O.s.p.), suspenzívny ani devolutívny účinok u tohto napadnutého rozhodnutia opravný prostriedok teda nevyvoláva (v takom prípade odvolanie nemožno ani vziať späť).

Odvolací súd nerešpektujúc konzumpčný účinok (dosah) u odvolania povinného proti uzneseniu súdu prvého stupňa zo 4. augusta 2009 č. k. 1 Er 385/2009 - 46, ktorým tento súd zamietol námietky povinného proti exekúcii, chybne sa považoval byť funkčne príslušným o tomto odvolaní rozhodovať. Tým, že odvolací súd uznesením z 25. februára 2010 sp. zn. 18 CoE 684/2009 odmietol uvedené odvolanie povinného (majúc za to, že proti uzneseniu, ktorým sa námietky povinného zamietli, odvolanie v zmysle § 202 ods. 2 O.s.p. prípustné nie je), hoci [vzhľadom na opísaný procesný stav jestvujúci v čase jeho rozhodovania (exekučná vec sa vrátila do štádia, v akom bola pred vydaním uznesenia zo 4. augusta 2009 č. k. 1 Er 385/2009 - 46 o zamietnutí námietok povinného proti exekúcii, a v ďalšom v konaní, t. j. v posúdení námietok a rozhodnutí o nich mal pokračovať súd prvého stupňa)] tak učiniť nesmel, nepochybne odňal povinnému ako účastníkovi konania možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Iba pre úplnosť dovolací súd poznamenáva, že vo vyjadrení oprávnenej k dovolaniu označený judikát (R 107/2003) sa na riešenú problematiku vôbec nevzťahuje a neobstojí ani jej námietka k plnomocenstvu od povinného o neexistujúcom zástupcovi povinného (z obsahu plnomocenstva od povinného dostatočne jasne vyplýva, že povinný svojim zastupovaním splnomocnil Š., so sídlom v B., IČO: X.).

Výskyt niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. je vždy dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu, vydanému v konaní touto vadou postihnutom. Zároveň je dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v takom konaní nemôže byť považované za správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto uznesením zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu z 25. februára 2010 sp. zn. 18 CoE 684/2009 a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods.1 O.s.p.). V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. septembra 2010

JUDr. Jana B a j á n k o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť :

Hrčková Marta